

Dopisy ze začátku 60-tých let od JUDr. Vojtěcha Vůjty, kmotra mého otce Vladimíra

31.7.2020

Těch dopisů je více, vybírám čtyři z nich. Jsou nesmírně laskavé a zároveň z nich je znát pevnou osobnost a také z nich vystupuje i trošička suchého humoru.

Dopis 25.10.1960

Čimelice, 25.10.1960.

Milý Vladíčku,

děkují ti za pozvání na Trojí svatbu, bohužel, a to je mi velmi líto, nemůžeme přijet, obzvláště já, protože mě operované oko není ještě v pořádku. Musím je držet v temnu se šle a nechtěla bych šarpaním. Ještě nepodem na bránu propuštění z léčení. Ošetřování a za týden se můžeme dostavit na kliniku. Za tohoto stavu není mi možno se vydat na tak dalekou cestu.

Čimelice 25.10.1960

Přejeme ti, do Tvého posledníh svatebního života, abys byl šťasten a spokojen a určitel zahrav a soler' Tré' v'arší - vyší choti. Ple své možnosti nás neopřete bez dalšího zvaní.

Jsi posledním v našem prarém jihocicím rodu, který ani 300 let držel na uzeměním grunde. Uvědom si, že jest' Trojí povinností, aby náš rod 110 meci nevymřel.

Řeknuje ti: Luce' de Godek z Mosky.

Tož mnoho zdaru a štěstí. Tvoj' strýc Vojtěch

- Oslovení : „Milý Vládičku“
- Strýc se omlouvá, že se nemůže dostavit na svatbu – oko po operaci, musí být v temnu atd.
- Přeje štěstí a spokojenost, výzva k návštěvě (bez dalšího zvaní).
- Jsi posledním mužem rodu, který 300 let držel uzenický grunt (1960 minus 300 = 1660, to odpovídá mým zjištěním). Jest Tvou povinností, aby rod nevymřel.
- Děkuje za lístek z Moskvy.

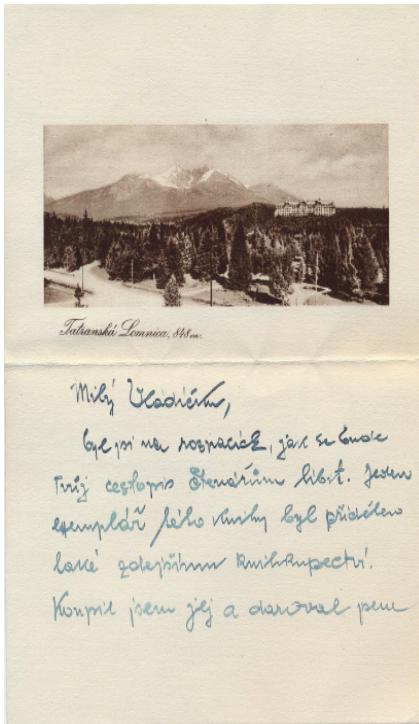
Dopis 23.5.1961

Dělnice, 23/5/1961.

Milý Vladičku
děvají ti za gratulací ke svátku, protože i za fotografii
a protože mi poslanou, kteráž máš potěšila.
Myslím se bledně, že jsem se tam opozdil se psáním. Byl
přím službu nepřijemnou nemocí. Koncem proune začel žil
neč. noze, v lednu trombosa a z toho v únoru plicní infarkt.
Volejše jsem si v nemocnici štěstí a po návratu domů
v pol. března za 14 dní se mi operovala trombosa a
opět celá od srdečního plic trombosa uprána. Život
z toho nejsem vinný, ale jsem doma ti v budoucnu ležet.
Máš možnost podívat se do světa, což jest velmi
užitečné a i vzácné, neboť každému dnes není dopřáno,
ale nebeské výšiny nechej v klidu a zůstaň raději v klidu
již je vytištěn Tvoj cestopis?
Z brněnských přátel zbyl mi už jen, Janů doufám,
Josef Kostelka, včel, Michal Morav. Baný, před vánoem
byl ve Znojmo. Bohužel nemu, Lydka Kolesi v Lužánkách,
začel mi do klubu přátel ze Znojma, kteří se scházejí v
Grandhotelu, kde se vešty velezradné řeči proti říši a
vůdci. Setkáš-li se s ním, pozdravuj ho ode mně.
V r. 1915/16 jsme spolu bojovali na území proti za císaře pána.
Tvoji milý Vladičku, doufáme, že nás s Marieškou a
dávolemi navštíví.
Pozdravujem tě i Mariešku, Douša i její rodnice
Tvoj dědek Vojtěch

- Oslovení „Milý Vladičku“
- Poděkování za gratulaci ke svátku a za fotografii.
- Omluva za opoždění v psaní dopisů – zánětz žil v noze a „plicní infarkt“ (asi plicní trombosa, nejspíš z těch žil v noze).
- „Máš možnost podívat se do světa (pozn.: tatínek v 1961 služebně v Anglii), což jest velmi užitečné a i vzácné, neboť každému dnes není dopřáno. Ale nebeské výšiny nechej v klidu a zůstaň raději v klidu (pozn.: tatínek přesto cestoval do Anglie letecky, letadlu se zasekl podvozek – ani zatažen, ani vytažen, těžkost za letu, malý požár letadla při přistání !).
- Dotaz, je-li vytištěn cestopis.
- Z brněnských přátel zbyl již pouze Josef Kostelka (někde v Lužánkách), ředitel Moravské banky, původem Znojmo. Klub přátel ze Znojma uniknuvších po záboru pohraniční, scházeli se v kavárně Grand, tam velezradné řeči proti říši a vůdci. „Setkáš-li se s ním, pozdravuj, 1915-16 spolu bojovali za císařepána na východní frontě“ (pozn.: do kavárny Grand na setkání „znojemáků“ rovněž docházel dědeček Pospíchal, rovněž vyhnanec z pohraničí).

Dopis 16.12.1961 :

zjím memu švagrovi Herianovi
 v Plzni, který je zamčený horolezec
 a turista. Jeho posolení si v
 opise posilám doufaje, že se bude
 zajímat. Nevím, že všechna
 horolezecká mešička bude stejně
 nadšena.
 S tím koním už doopravdy začín
 jíz jsem Ti to jichou radil. Je sám
 jsem jezdil na koni skoro 30 let, napo-
 slech 14.3.39, neboť 15.3. upadl do Rýně
 maeirů je všechny koně poloval. Je
 to nejzdravější sport, zotaví Tě

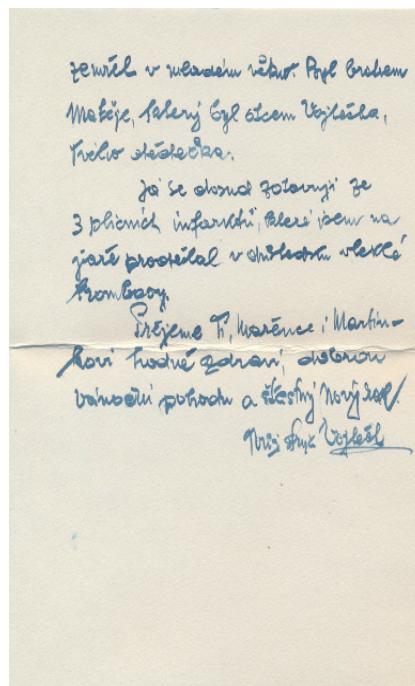
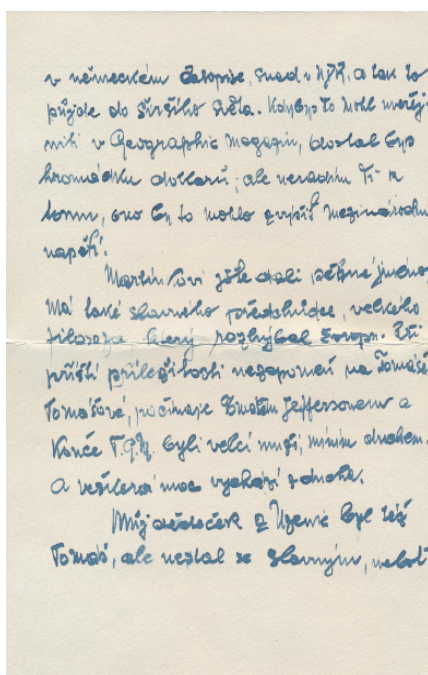
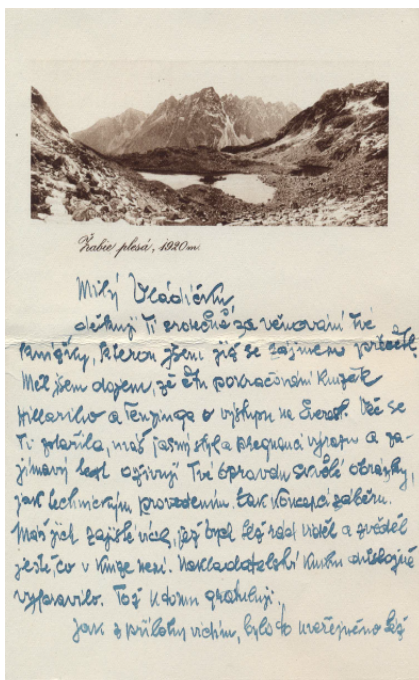
čelání i ústevně (Quinten Dicken du Parais
 Paradies der Erde). Když jsem byl v
 Bonně, koval jsem, že jsem neměl koně,
 který mohl to krásné brněnské ovoci
 projet.
 Doufám, že jsi konce prožili všichni
 vespolet v odobře pohode, že se
 Martinovi dobře vede a že nám
 ho brzy přivezeš na návštěvu.
 To je ještě jichou: *František Herian*!

V Plzni, dne 19. prosince 1961.

.....
 Mám nesmírnou radost z věnované knihy Tvého synovce
 Vladimíra. Jsem nadšen poutavým vyprávěním jak o cestě vlakem
 do Moskvy, buďkem do Frunze nebo karavanou do nítra Tchian-šanu,
 tak o velehorských radostech i strastech - které přičtení knihy
 prožívám - jako bych byl spoluúčastníkem jejich výpravy.
 Tuto knihu "K vrcholům nebeských hor" řadím mezi
 nejkrásnější horolezeckou literaturu, kterou mám ve své knihovně
 a zaujímá čestné místo vedle knihy Julia Kugyho "Ze života horo-
 lezce", která mně byla a je nejdražší.
 Ještě jednou hodně a upřímně děkuji za tak krásnou
 a obsahově cennou knihu. Buď tak trochu hrdý na toho-to skrom-
 něho hrdinu. Knihu čtu již po několikáté a stále se k této vracím,
 studuju v přílohách mapek a děkuji autorovi za krásné tyto
 chvíle. Jsem i pak jeho kamarádům patří můj obdiv a děta pro
 velký hránný boj, který podnikli ke zřízení první československé
 sedmitisícovky.
 František Herian v.t.
 Plzeň, Charkovské nábř. 13.

- Oslovení „Milý Vladičku“
- Jeden exemplář v čimelickém knihkupectví, koupen a darován Františku Herianovi, švagrovi, horolezci (pozn.: z rodiny evangelického faráře Karla Machotky (zeť)).
- Opakovaná výzva k ježdění na koni, strýc měl svého koně 30 let, než mu jej 15.3.1939 zrekvírovala wehrmacht. „Je to nejzdravější sport, zotaví Tě tělesně i duševně (Aus dem Rücken der Pferde liegt das Paradies der Erde). ...“

Dopis 1962 (nebo 1963) :

- Oslovení „Milý Vládičku“
- Děkuje za věnování knížky. Při čtení dojem, že čte pokračování Hillary & Tenzing. „Věc se Ti zdařila, máš jasný styl a pregnanci výrazu a zajímavý text oživují Tvé opravdové skvělé obrázky, jak technickým provedením, tak koncepcí záběru...“ Dle přílohy uveřejněno též v německém časopise „a tak to půjde do širšího světa“. Kdyby tak „Geografic Magazine“ - hromádka dolarů, ale „neradím Ti toho“.
- Martin - pěkné jméno, slavný předchůdce, filosofa, který rozhybal Evropu.
- „Při příští příležitosti nezapomeň na Tomáše. Tomášové, počínaje Tomášem Jeffersonem“ a konče T.G.M. Byli velcí muži, mým duchem. A veškerá moc vychází z duha“.
- Strýcův dědeček = Tomáš, zemřel mladý, bratrem Matyáše, otce dědečka Vojtěcha.
- Prodělány 3 plicní infarkty.

Tomáš Vůjta